

Acesta este document finalizat

Cod ECLI ECLI:RO:TBCTA:2018:017.000641

Dosar nr. 8181/118/2017

R O M Â N I A
TRIBUNALUL CONSTANȚA
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV SI FISCAL
Operator de date cu caracter personal 8470
SENTINȚA CIVILĂ NR. Nr. 641/2018
Ședința Publică din data de 03.05.2018
PREȘEDINTE –C M T
GREFIER – D S

Pe rol judecarea cauzei Contencios administrativ și fiscal promovată de reclamant AMG T C SRL cu sediu ales pentru comunicarea actelor de procedură, cu sediul în T C, în contradictoriu cu pârât AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ, cu sediul în B, având ca obiect, anulare act administrativ DECIZIA NR A_FCT 24616/20.10.2017.

Încheierea de ședință din data de 19.04.2018, face parte integrantă din prezenta. La acea dată instanța, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea la data de 03.05.2018, când, în aceeași compunere, a hotărât următoarele:

TRIBUNALUL

Asupra cererii de față,

Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Constanța, sub nr. 8181/118/2017, reclamanta S.C. AMG T C S.R.L. a solicitat în contradictoriu cu pârâta AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ anularea Deciziei de instituire a măsurilor asiguratorii nr. A_FCT 24616/20.10.2017, emise de pârâtă.

În motivare, se arată că livrările de marfă efectuate de către R I SRL către reclamantă sunt probate documentar prin existența facturilor și constituie livrări reale iar originea mărfii și constatările organelor fiscale exced cumpărătorului, în ciclul normal operațional. Reclamantul a fost cumpărător de bună credință iar la data tranzacțiilor societatea menționată era activă din punct de vedere fiscal. Ca urmare, cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile sunt deductibile la calculul impozitului pe profit.

Mai arată reclamantul că nu există nicio dovadă că se sustrage, se ascunde sau își risipește patrimoniul. Prin urmare, instituirea de măsuri asiguratorii nu se impune întrucât nu sunt îndeplinite condițiile legale.

În drept, s-au invocat disp. art. 213 alin. 13 din Legea nr. 207/2015.

Au fost anexate înscrisuri.

Prin întâmpinare, pârâta a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată. În motivare, se arată că reclamanta a desfășurat relații comerciale cu S.C. R I S.R.L. care are un comportament fiscal neadecvat. De asemenea, societatea are atât furnizori neachitați cât și clienți neîncasați și înregistrează în luna august 2017 o pierdere de 660.829,53 lei. A fost estimat un prejudiciu adus bugetului de stat în valoare totală de 286.071 lei iar măsurile asiguratorii au fost instituite pentru 150% din suma estimată. În lipsa acestor măsuri, ar exista pericolul nerecuperării creanțelor la bugetul de stat.

Mai arată pârâta că instanța este investită a se pronunța cu privire la legalitatea și temeinicia deciziei de instituire a măsurilor asigurătorii și nu cu privire la veridicitatea relațiilor derulate de contestatoare.

A fost administrată proba cu înscrisuri.

Deși instanța i-a pus în vedere pârâtei în mod repetat să depună documentația care a stat la baza actului contestat, aceasta nu s-a conformat dispozițiilor instanței.

Analizând actele și lucrările dosarului, instanța constată următoarele:

Prin Decizia de instituire a măsurilor asigurătorii nr. A-FCT 24616/20.10.2017 s-a reținut că societatea reclamantă a derulat tranzacții comerciale cu societăți cu comportament fiscal inadecvat, are furnizori neachitați în cuantum total de 609.603,34 lei și clienți neîncasați în cuantum de 157.334,45 lei, înregistrează o pierdere de 660.829,53 lei în luna august 2017, are datorii către asociați de 597.200 lei și a făcut obiectul unei inspecții fiscale în urma căreia s-au stabilit sume suplimentare în cuantum de 669.778 lei.

Reține Tribunalul că s-a dispus astfel instituirea de măsuri asigurătorii în cuantum de 150% din valoarea sumei stabilite, în valoare de 429.106 lei.

Se constată incidența următoarelor dispoziții legale:

- Art. 213 din Legea nr.207/2015, privind Codul de procedură fiscală:

(1) Măsurile asigurătorii prevăzute în prezentul capitol se dispun și se duc la îndeplinire, prin procedura administrativă, de organul fiscal competent.

(2) Se dispun măsuri asigurătorii sub forma popririi asigurătorii și sechestrului asigurător asupra bunurilor mobile și/sau imobile proprietate a debitorului, precum și asupra veniturilor acestuia, în cazuri excepționale, respectiv atunci când există pericolul ca acesta să se sustragă, să își ascundă ori să își risipească patrimoniul, periclitând sau îngreunând în mod considerabil colectarea. Dispozițiile art. 231 rămân aplicabile.

(3) Aceste măsuri pot fi luate și înainte de emiterea titlului de creanță, inclusiv în cazul efectuării de controale sau al antrenării răspunderii solidare. Măsurile asigurătorii dispuse atât de organele fiscale competente, cât și de instanțele judecătorești ori de alte organe competente, dacă nu au fost desființate în condițiile legii, rămân valabile pe toată perioada executării silită, fără îndeplinirea altor formalități. Odată cu individualizarea creanței și ajungerea acesteia la scadență, în cazul neplății, măsurile asigurătorii se transformă în măsuri executorii.

(4) Măsurile asigurătorii se dispun prin decizie emisă de organul fiscal competent. În decizie organul fiscal precizează debitorului că prin constituirea unei garanții la nivelul creanței stabilite sau estimate, după caz, măsurile asigurătorii vor fi ridicate.

(5) Decizia de instituire a măsurilor asigurătorii trebuie motivată și semnată de către conducătorul organului fiscal competent.

(6) Împotriva deciziei prin care se dispune instituirea măsurilor asigurătorii, prevăzute la alin.4, cel interesat poate face contestație la instanța de contencios administrativ competentă.

- OPANAF nr.2605/2010 privind procedura de aplicare a măsurilor asigurătorii prevăzute de Codul de Procedură Fiscală:

Art.2.1 pct. 5.1.1. „În situația în care organul de control, în timpul acțiunii de control, efectuată după procedurile prealabile de documentare pentru control, și în urma analizei dosarului fiscal, situațiilor financiare, declarațiilor fiscale sau a altor documente și a informațiilor pe care le deține, constată că există suficiente informații că debitorul nu și-a declarat materia impozabilă și totodată apreciază că există pericolul iminent să se sustragă de la plata obligațiilor la bugetul general consolidat sau să prejudicieze bugetul, prin ascunderea sau risipirea patrimoniului, periclitând sau îngreunând în mod deosebit colectarea, va dispune luarea măsurilor asigurătorii, iar organul de executare va proceda la ducerea la îndeplinire a măsurilor asigurătorii împreună cu organul de control.”

Art.2.1 pct.5.6. "Referatul justificativ al măsurilor asigurătorii" va conține următoarele elemente minimale: a) datele de identificare ale contribuabilului; b) temeiul de drept; c) prezentarea stării fiscale de fapt a contribuabilului, constatată în urma documentării și/sau a unei inspecții fiscale ori ca urmare a cercetării la fața locului; d) quantumul obligațiilor bugetare restante/stabilite în urma inspecției fiscale/controlului vamal ulterior/estimate sau care urmează a se stabili prin inspecție fiscală/control vamal ulterior sau pentru care s-a dispus/urmează să se dispună atragerea răspunderii solidare ori quantumul obligațiilor bugetare stabilite prin titluri de creanță care nu au ajuns la scadență; e) activele patrimoniale asupra cărora pot fi instituite măsurile asigurătorii; f) motivarea necesității dispunerii măsurilor asigurătorii, în sensul indiciilor sau pericolului ca debitorul să se sustragă, să își ascundă ori să își risipească patrimoniul, periclitând sau îngreunând în mod considerabil colectarea, ținând cont și de istoria comportamentului fiscal al contribuabilului, al reprezentanților legali și al asociaților/acționarilor majoritari (mod de declarare și plată, situații de atragere a răspunderii solidare, situații de insolvență sau de insolvabilitate etc.)".

Așadar, se va dispune luarea măsurilor asigurătorii dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții: existența pericolului concret privind sustragerea agentului economic de la plata obligațiilor la bugetul general consolidat sau prejudicierea bugetului prin ascunderea sau risipirea patrimoniului și iminența pericolului concret.

În speță, pârâta nu a depus referatul justificativ cerut de lege și nici alte înscrisuri pe baza cărora s-a emis actul contestat, instanța fiind în imposibilitatea de a verifica legalitatea și temeinicia celor expuse în cuprinsul acestuia.

Se reține în continuare că, potrivit art.2.1 pct.5.6 din OP ANAF nr.2605/2010 privind procedura de aplicare a măsurilor asigurătorii prevăzute de Codul de procedură fiscală organul fiscal nu poate aprecia subiectiv și aleatoriu pericolul, impunându-se criterii concrete de evaluare, astfel încât, din motivare, să rezulte necesitatea instituirii măsurii.

Apreciază Tribunalul că, în speță, comportamentul fiscal inadecvat al contribuabilului trebuie să fie demonstrat, pentru că acesta nu răspunde de comportamentul inadecvat al partenerilor contractuali câtă vreme nu se demonstrează în concret o conivență frauduloasă.

În același sens este și jurisprudența CJUE care a apreciat că dreptul de deducere poate fi refuzat în situația excepțională în care se probează, dincolo de orice dubiu rezonabil că, în mod obiectiv, agentul economic care solicită drept de deducere știa sau ar fi trebuit să știe că participă astfel la un mecanism fraudulos și revine organelor fiscale obligația de a proba această împrejurare (Cauza C-285/11 Bonik).

De asemenea, pârâta pleacă de la premisa că există pericolul ca societatea contestatoare să-și înstrăineze patrimoniul, prejudiciind astfel bugetul de stat, cu încălcarea prezumției de „bună credință” a contribuabilului dar și a obligației de a proba cele reținute în sarcina acestuia.

Se constată că, în speță, nu au fost dovedite condițiile privind existența și iminența „pericolului concret” privind sustragerea agentului economic de la plata obligațiilor la bugetul general consolidat, sau prejudicierea bugetului prin ascunderea sau risipirea patrimoniului, atât timp cât, „iminența pericolului concret” nu a fost justificată de către organul fiscal.

Prin urmare, instanța apreciază ca fiind întemeiată cererea reclamantei urmând a dispune în consecință.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Admite cererea, promovată de reclamant AMG T C SRL cu sediu ales pentru comunicarea actelor de procedură, cu sediul în T C, în contradictoriu cu pârât AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ, cu sediul în B.

Anulează Decizia de instituire a măsurilor asigurătorii nr. A_FCT 24616/20.10.2017, emisă de intimată.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare, la Tribunalul Constanța.

Pronunțată astăzi, 03.05.2018, prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței.

PREȘEDINTE,
C M T

GREFIER,
D S

WWW.JURI.RO